HILARIUS PICTAVIENSIS. ALBERTUS MAGNUS
Melk, um 1467 Seite 8r
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=40167
Copyright: Melk, Benediktinerstift

ut cū a se dissideat/ pater maior me est/
ego et pat' unū sum⁹/ neq; idem sit/ neq
bonus nisi unus deus/ et iterū/ et q' me
uidit uidit et p̄rem/ vel certe tantua
se diūsitate ōtria sint/ p̄ oīa tua mea
sūt et mea tua/ et iterū/ ut cognoscāt te
solū uerū deū/ uel illud/ ego in patre et
p̄r in me/ et iterū/ de die āt et hora nemo
scit/ neq; angeli in cel' neq; filius homīs/
nisi p̄ solus/ Intelligunt in singulis/
et dispensacōnū p̄dicacōnes et consue
potestatis naturales p̄fessiones/ ⁊ cū
idem sit dicti auctor utriusq; demon
stratis tamen utilitatis generis singu
lorū nō p̄tineat ad cōtuēliam uere diu
nitatis/ q̄ ad sacramentū fidei euan
gelice sub dispensacōne et causse et tē
poris et nativitatis/ et nomīs p̄dicat
Deinde uero libri eadem est ratio q'
fidei/ Nam quia ex passionis genere
et p̄fessione/ quedā p stulte intelligen
tie sensū ad contumeliā diuine in
dūo nūro ihu xp̄o nature uirtutis q;
impuerūt/ ea ipsa demonstrāda fuerī
et ab hijs impiissime intellectu esse/ ⁊
adeo ad p̄testacōnē uere et p̄fecte mse
maiestatis esse memoratu/ namq; hijs
sibi dictis ut re=ligiose impij sint blā
diunt/ tristis est anima mea usq; ad
mortē/ ut longe a beatitudine atq; in
corruptione dei sit/ in cui aīam domi
nus metus tristicie imminentis in
ceperit/ Qui etiam usq; ad hanc p̄cem
consternatus fuerit passionis necessitē
Pat' si possibile ē transeat calix iste
a me/ Et sine dubio timorem indē
ꝓpeti/ q' ne pateret oriuerit/ q̄a pa
tiendi trepidatio causā attulerit dep
candi/ In tantū uero mistri mutatem eius op
timuerit uis dolōris/ ut in ipo crucis
tempore diceret/ deus deus meus q̄re
me dereliquisti/ Qui etiam usq; ad q'
relam desolationis sue/ passionis ac
bitate cōmotus/ auxilij inops patrū
spm in hac uoce emiserit cum dicit/
pat' in manus tuas cōmendo spm
meū/ et exalandi spūs trepidatione
turbatus/ tuendū hunc deo patri com
mendauerit/ q̄a cōmendationis necessitate
desperatio securitatis exegerit/ Sed stul
tissimi atq; impiissimi homines/ non
intelligentes nichil contrariū in rebus
idem ab eodem dictū fuisse/ illū tantū
inherentes/ causas ipas doctor reliquerunt/ Nam cū longe multū q; diuersū
sit/ tristis est anima mea usq; ad mor
tem/ et amodo uidebitis filiū hominis
sedentem a dextris ututis/ neq; idipm
sit/ pater si possibile est transeat a me
calix iste/ et illud/ calice quem dedit mi
pat' meus non bibam illū/ Longeq;
diuersū sit/ deus deus meus q̄re me dere
liquisti/ ab eo/ amen dico t/ hodie me
cū eris in paradiso/ Multū q̄ dissen
tat/ p̄r cōmendo i manus tuas spm
meū/ et illud/ p̄r remitte illis q̄a q̄d
faciunt nesciunt/ Ad impietatem ē
nderunt diuinorū dictor incapaces
Et cū non conueniat ꝓdacōnē lib̄ta
ti festinacōnū et excusacōnū/ querele
et adhortacōnū/ diffidentie et mites
sionū/ diuine p̄fessionis natureq; mu
memores/ ad argumentū impietā
tis sue dispensacōnis gesta et dicta
tenuerūt/ Itaq; nos demonstratis om
nibus que in sacramento et aīe ⁊ corporis
dūi nr̄i ihu xp̄i fūt/ aut sacramētū a'
re=ligionē/ nichil inexplorātū/ nichil
tractū deinceps/ sed dictor oīm
pacifica intelligentiam singul' qui
bus q; causis generibus coaptantes/
nec trepidare fiducia nec cuiture
uolūtate/ nec conqueri securitate/
nec cōmendacōnē sui orante alijs
uenia dedisse monstrauimus/ fide dic
tor unius or absoluta euangelica
ministri p̄dicacōne firmantes/ Igit
q̄a destrictissimos homines/ nec
ipa q̄dem resurrectionis glia mi
religionis intelligentiam edoctos
cohibuit/ sed aut per dignacōis p
fessione impietatis sue arma simp
serunt/ a' sacramentū reuelacōnis
ad dei cōtumeliā transtulerunt/
ut per id q̄d dictū ē/ ascendo ad pa
trē meū et ad p̄rem uīrm/ et ad deū